

ATT PLANERA, MARKERA
OCH DOKUMENTERA TID

Jakob Larsson

Högskolan för Design och Konsthantverk, Göteborgs universitet

Göteborg

Vårterminen, 2010

Examensprojekt 15 hp

Konstnärligt kandidatprogram i design 180 hp

ABSTRACT

For a long time I have felt that there is a lack of time planning products on the market that attracts me to use them. Therefore I wanted to explore the possibilities of developing something that I really wanted to use.

At first I tried to come up with a more general tool for planning and structuring time, different from the products that are already available. But soon I found it more interesting to see myself as the primary user. This way I felt that I could experiment more and I didn't have to take things like production, cost and possible target groups into consideration.

As I set out with an aim to try and understand my own problems with planning and structuring time the project became a very personal one. This made the project take a turn away from being very product oriented. Instead the project grew to be something that was no longer only dealing with planning time but also changing my understanding of what my creative process really is about.

In my work I have been dealing with these subjects through graphic design and typography. I have explored and experimented with different kinds of tools for planning, marking and documenting time. Working with different formats as well as moving between different time spans I have tried to find something that is interesting and useable for me in my everyday life.

During the project I have broadened my perspective on the creative process and how I approach a problem with design as the tool to solve it.

Keywords: time planning structuring calendar process

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

INLEDNING

Mål.....	4
Syfte.....	4
Bakgrund.....	4
Frågeställningar.....	6
Avgränsningar.....	6

GENOMFÖRANDE

Material- och informationsinsamling.....	7
Synopsis.....	7
Idé- och skissarbete.....	8
Stopp.....	15
Omstart.....	16

RESULTAT OCH SLUTSATSER

Omvägarna.....	17
Resultat.....	17
Slutsatser och utvärdering.....	21
Reflektion.....	22
Vidareutveckling.....	23

KÄLLFÖRTECKNING.....	24
----------------------	----

BILAGA

Bilaga 1.....	25
---------------	----

INLEDNING

Mål

Målet med mitt examensarbete var att jag ville formge någon form av tidsplaneringsverktyg. Jag ville utforska almanackor, kalendrar och scheman för att se om jag kunde hitta det som jag tyckte saknades i de produkterna som finns att köpa. Mitt mål var också att jag genom mitt projekt ville lära mig att på ett tydligt sätt förmedla mina idéer genom grafisk formgivning och typografi.

Syfte

Anledningen till att jag ville utforma ett planeringsverktyg var att jag ville se om jag kunde formge något som skilde sig från de produkter som redan fanns tillgängliga och som skulle kunna hjälpa mig i min kreativa process.

Från början var det mycket viktigt för mig att min slutgiltiga produkt skulle ha en hög grad av användbarhet eftersom jag ville att mitt arbete skulle vara ett ramverk som man instinktivt vill fylla med något. Jag ville att det jag gjorde under mitt examensarbete på ett sätt skulle vara tomt och verket egentligen inte blev till förrän man fyller det med material.

För att kunna använda det här verktyget till att förändra min kreativa process ville jag att det skulle gå att använda det för att logga och föra statistik över sina olika aktiviteter. Min tanke var att om man sedan låter den här statistiken synliggöras på ett tydligt sätt så är det lättare att se och förändra sättet man arbetar på till det bättre.

Det jag upptäcker i det här projektet kan jag sedan gå tillbaka till och ta delar ifrån, om möjligheten skulle uppstå att arbeta med en mer marknadsanpassad produkt.

Bakgrund

Jag har länge försökt använda olika typer av kalendrar och almanackor utan att riktigt fastna för något format. Efter att ha gjort en kort genomgång av det utbud av produkter som finns tillgängligt i Sverige idag har jag upptäckt att det saknas något som i sin utformning lockar mig till att använda det. Jag har flera gånger köpt almanackor, använt dem de första dagarna och sedan slutat för att

gå över till att skriva små listor på små papperslappar och stoppa i fickan.

Inte heller de digitala planeringsverktyg som finns tillgängliga är något som jag har känt någon direkt nytta av att använda. Mycket på grund av att jag tycker att det är svårt att få en överblick om det inte finns någonting fysiskt som man kan ta på och känna i sina händer.

Den största anledningen till att jag från början kom att intressera mig för den här sortens produkter är att jag länge känt ett starkt missnöje med min egna kreativa process och sättet jag arbetar på. Jag låter ofta tankearbetet och idéfasen i början av ett projekt ta alldeles för stor plats. Det tar lång tid innan jag börjar göra konkreta saker och när jag väl kommer igång finns ofta inte tillräckligt med tid för att producera tillräckligt med material som jag är nöjd med. Jag låter researcharbete ta för lång tid och det resulterar ofta i att jag gör saker i sista minuten. Jag har länge försökt ändra på min arbetsgång och få bättre självdisciplin.

Anledningarna till att jag valde att jobba med det här som examensarbete är dels att jag vill lära mig mer om mig själv och min kreativa process och dels försöka hitta en metod som gör att jag kan förbättra den. I perioder under arbetet funderade jag mycket på om det verkligen var intressant att göra ett så personligt arbete, men jag har märkt att det är många som delar mina problem. Jag tror att även om jag jobbar med mig själv och min egen process så tror jag att många kan känna igen sig i det och dra nytta av de slutsatserna som jag kommer fram till.

Under profilkursen Visuell kommunikation på vårterminen under andra året fick vi som uppgift att göra ett schema över hur vi skulle använda tiden i den andra delen av kursen. Även om det här var en liten del av kursen var det en av de sakerna jag jobbade mest med och tyckte var roligast. Jag upptäckte ett för mig nytt sätt att visualisera tidsplanering som tilltalade mig starkt.

Kort beskrivet gjorde jag en väggalmanacka som var cirka 70 x 70 cm stor. Från almanackan rev man loss papperslappar, en för varje dag. Det fanns också utrymme på lapparna för att anteckna och använda sig av färgkodade lappar. Tankarna bakom väggalmanackan var att jag ville göra något som visualiserade tiden på ett, för mig, mycket tydligt sätt och att jag ville formge något som inbjöd till interaktion. Det som jag lärde mig mest av det sättet att arbeta var hur stor roll det visuella spelar för mig. Jag hade mycket lättare att

ta till mig informationen i min väggkalmanacka på grund av tre saker. Jag hade jobbat i ett stort format, jag hade jobbat med färgkodning och jag hade gjort själva planeringsprocessen fysisk genom de lappar som fick riva loss och nåla upp.

I en sommarkurs i typografi i juli 2009 fortsatte jag att arbeta under temat tidsvisualisering. Under den kursen jobbade jag med både större och mindre tidsenheter; år, veckor, timmar och minuter. Arbetet resulterade i en publikation på ett hundra sidor bestående av fyra mappar som innehöll olika former av scheman.

Frågeställningar

I början av mitt examensarbete ställde jag mig flera frågor. Vad är det som fattas för mig i de produkterna som redan finns? Är det relevant och möjligt för mig att formge ett annorlunda tidsplaneringsverktyg? Kan jag genom grafisk formgivning och typografi förändra mitt sätt att arbeta? Hur tar jag mig vidare och utvecklar mina tidigare idéer?

Avgränsningar

Från början var det självklart för mig att jag vill fortsätta med att arbeta i det medium som jag börjat jobba med nämligen grafisk formgivning ämnat att tryckas på papper. Jag såg ingen anledning till att experimentera med andra material och tillvägagångssätt än de som jag redan börjat jobba med. Jag tyckte att det fanns mer än tillräckligt att arbeta med.

När vi hade vårt projektbeskrivningsseminarie tillsammans med examinatorn var jag tvungen att göra ett av projektets viktigaste val. Antingen fick jag välja om jag skulle koncentrera mig på att arbeta med en produkt som var tänkt att kunna säljas till och användas av andra. Eller så skulle jag jobba mer konceptuellt och utforskande. Jag valde det senare eftersom jag snart förstod att jag skulle få mer ut av ett projekt där jag inte skulle behöva bry mig om att tänka saker som produktionskostnad, marknadsundersökningar och liknande. Jag var mer intresserad av att undersöka vad tid och planering innebär för mig.

GENOMFÖRANDE

Material- och informationsinsamling

Jag började examensarbetet med att samla in och gå igenom det material som jag producerat under de tidigare kurser som jobbat med de här frågeställningarna. Efter sommarkursen hade jag lämnat iväg en del material till en person som kunde relatera till mitt arbete och tyckte det var intressant. Vid den här tiden var jag fortfarande väldigt inställd på att mitt examensarbete skulle resultera i någon slags färdig produkt. På grund av det såg jag ett mycket stort värde i hur andra tänkte när de använde det som jag hade utformat eftersom mina intentioner var att fler skulle kunna dra nytta av mitt arbete än mig själv.

Jag bad henne att vara kritisk under sitt användande av mitt material, jag ville att hon inte skulle se mitt material som en färdig produkt utan mer som en tidig testversion som var under utvärdering. Under mina samtal med henne så fick jag väldigt många idéer och nya perspektiv. Både förslag och synpunkter på grundidén, men också på utformning och format.

Den del av arbetet som vi diskuterade mest var en mapp med papper i A4-format. På varje papper fanns alla minuter på ett helt dygn uppräddade.

Eftersom jag var fokuserad på ett tydligt användningsområde tog jag mycket åt mig av kritiken att formatet var opraktiskt. Ett av kriterierna i kursen var att man skulle arbeta i ett A4-format. Det här tyckte både jag och hon var svåränvänt. Det var för stort att ta med sig på ett enkelt sätt och det var för litet för att sätta upp på väggen hemma. Detta gjorde att jag i mitt fortsatta arbete valde att jobba i både större och mindre format.

Synopsis

Redan under kursen synopsis innan själva examensarbetet började var jag ganska säker på vad jag ville arbeta med. När jag fick veta att kursen gick ut på att göra ett antal handgjorda bilder såg jag det som en bra chans att undersöka och möjligtvis utveckla det formspråk jag skulle använda i mitt kommande arbete. I de tidigare delarna av arbetet hade jag jobbat med en ganska så minimalistisk och strikt form bestående nästan uteslutande av bokstäver och siffror i liten grad. Jag hade också använt mig av enkla grafiska element i ett försök att leda läsarens blick.

I kursen synopsis ville jag utforska om jag kunde tjäna någonting på att låta handens arbete synas på ett tydligare sätt i formen. Jag undrade om jag kunde få ut någonting av att lösa upp formspråket och stöka till saker och ting lite. Jag gick medvetet åt motsatt håll än vad jag hade gjort tidigare. Jag hade också tankar om att föra in illustration som ytterligare en del i mitt arbete, men det var mest för att jag inte hade tecknat på länge och jag upptäckte snart att det inte fanns plats.

När kursen var slut och jag utvärderade mitt arbete såg jag väldigt tydligt att jag hade tagit ett sidospår i fel riktning. Anledningen till detta var att det blev uppenbart att om jag hade fortsatt med att arbeta med illustration eller på annat sätt föra in teckning i arbetet så skulle en av mina grundidéer ha gått förlorade i det röriga formspråket som hade uppstått. Istället blev jag än mer övertygad om att fortsätta jobba med en mer återhållsam form. Detta också på grund av att jag hade tankar om att det jag höll på att formge skulle bli något slags ramverk som skulle användas till att fyllas med ett innehåll skapat av användaren. Jag ville behålla öppenheten och inte styra användaren för mycket.

Det svåraste var att hitta balansen, jag kände ofta att jag var tvungen att lägga till saker eftersom jag var rädd för att formen skulle bli för ointressant om den inte uttryckte mer.

Något som jag fick ut av synopsis däremot var värdet av att gå upp i skala när man jobbar, även när man skissar. Redan från början av mitt projekt hade jag tankar om att jobba i stor skala, en idé som ytterligare styrktes när jag utvärderade delar av mitt tidigare arbete tillsammans med andra. Jag ville jobba med någon slags väggkalender så under synopsis började jag skissa på papper som var ungefär 70 gånger 100 cm. På det här sättet fick jag en tydligare överblick och förståelse över hur mitt arbete skulle kunna komma att se ut. Detta gjorde det lättare för mig att förstå hur jag skulle jobba senare när jag skissade mycket i datorn.

Idé- och skissarbete

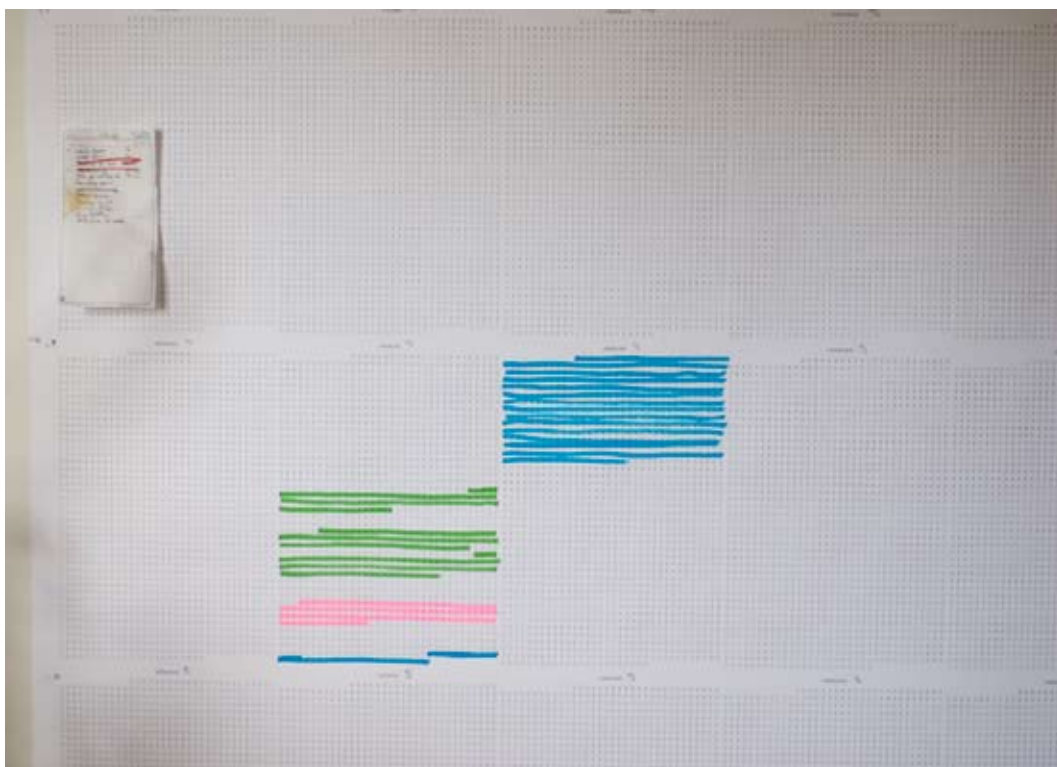
Bland det första jag gjorde när jag började skissa var att gå upp rejält i format. Jag hade en idé i början om att analysera den exakta tiden som jag jobbade med examensarbetet, så jag skrev ut en affisch på ungefär två gånger en meter. På affischen hade jag radat upp alla minuter under de kommande sex veckorna, en efter en. Jag tyckte väldigt mycket om att jobba i ett så stort affischformat.

Tanken var att jag skulle använda affischen som ett slags skissverktyg under min process. Jag satte upp den hemma på en vägg där jag hade rejält med utrymme. Jag vet inte varför men det blev aldrig så att jag använde den till att skissa på i någon större utsträckning. Däremot så tror jag att affischen hade en större inverkan på mina idéer än vad jag upplevde under projektet, så jag känner ändå att jag ändå fick ut någonting av att se alla sex veckornas minuter i ett så stort format.

Tidsspannet blev väldigt konkret när man fick se så många minuter bredvid varandra. En minut är ändå något man tänker på som något flyktigt som inte spelar så stor roll. Sex veckor däremot är en period som är större och mer överblickbar. När man var stressad kändes det hotfullt att varje dag se alla minuter som hade gått och hur få som var kvar.

Affisch, ca. två gånger en meter.

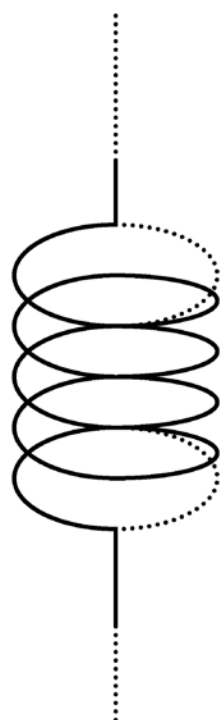
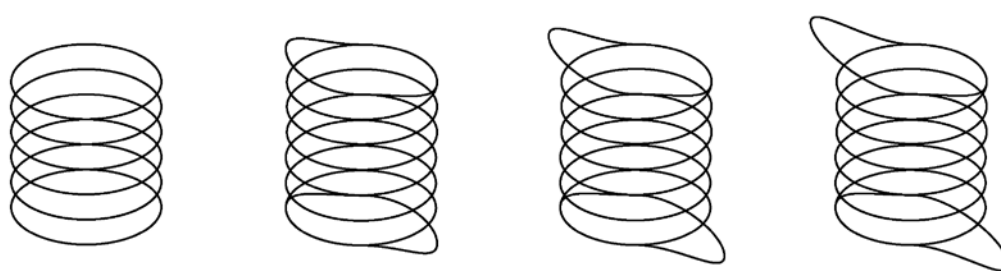
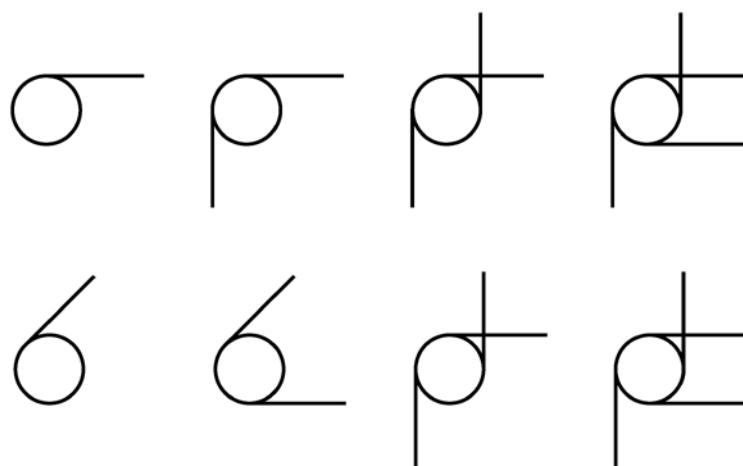

Skiss på affisch.

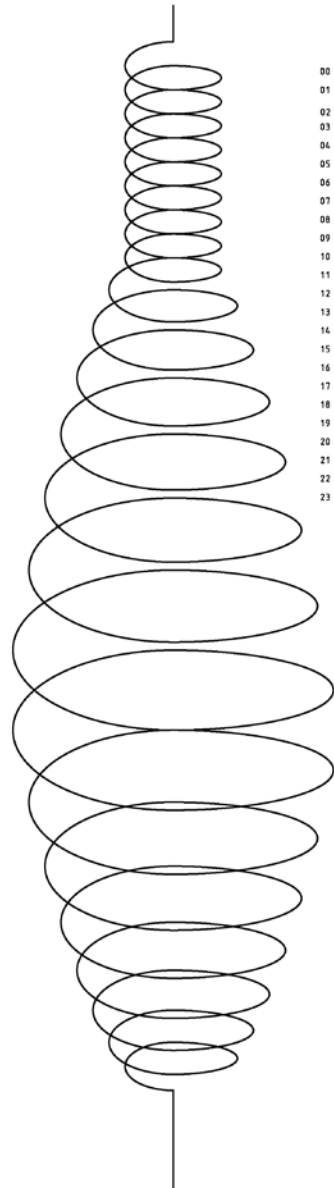
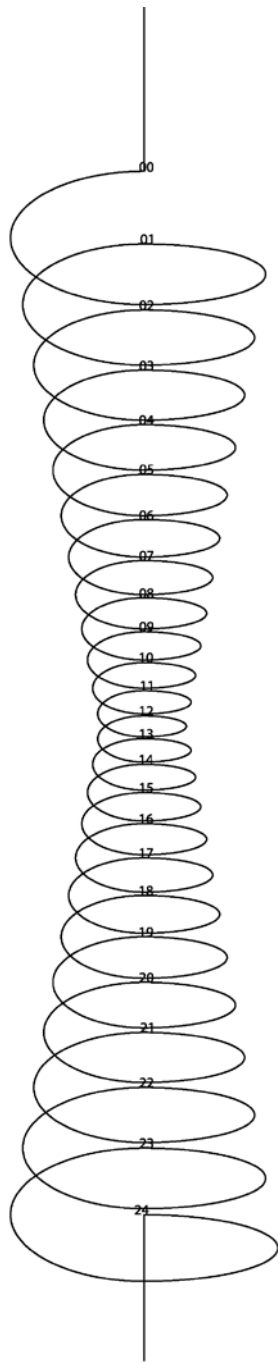
En minut blev väldigt lätt att ta på och inte längre något flyktigt som fladdrade förbi, när en minut hade gått fanns det fortfarande kvar där på väggen. Ett litet dokument som berättade något om tiden som hade gått. Jag provade några olika tillvägagångssätt för att markera tiden som jag använt men jag hittade inget sätt som jag fungerade med affischen.

Genomgående i mitt arbete har jag valt att använda mig av typsnittet Isonorm. Jag ville få plats med så många siffror som möjligt på en relativt liten yta. Siffrorna är på grund av det satt i en väldigt liten grad. Då var det mycket viktigt att siffrorna var så läsbara som möjligt och eftersom sifferformerna i Isonorm är väldigt öppna tycker jag att det fungerade bra.

Under tiden som jag skissade fortsatte jag att läsa om olika former av tidsuppfattning. Eftersom vår tid baseras på det universum vi lever i och himlakropparna som rör sig där ville jag försöka formge något som bättre stämde överens med alla omloppsbanor och cykler som pågår oavbrutet runt omkring oss i olika skalor.

Skisser på spiralformer.

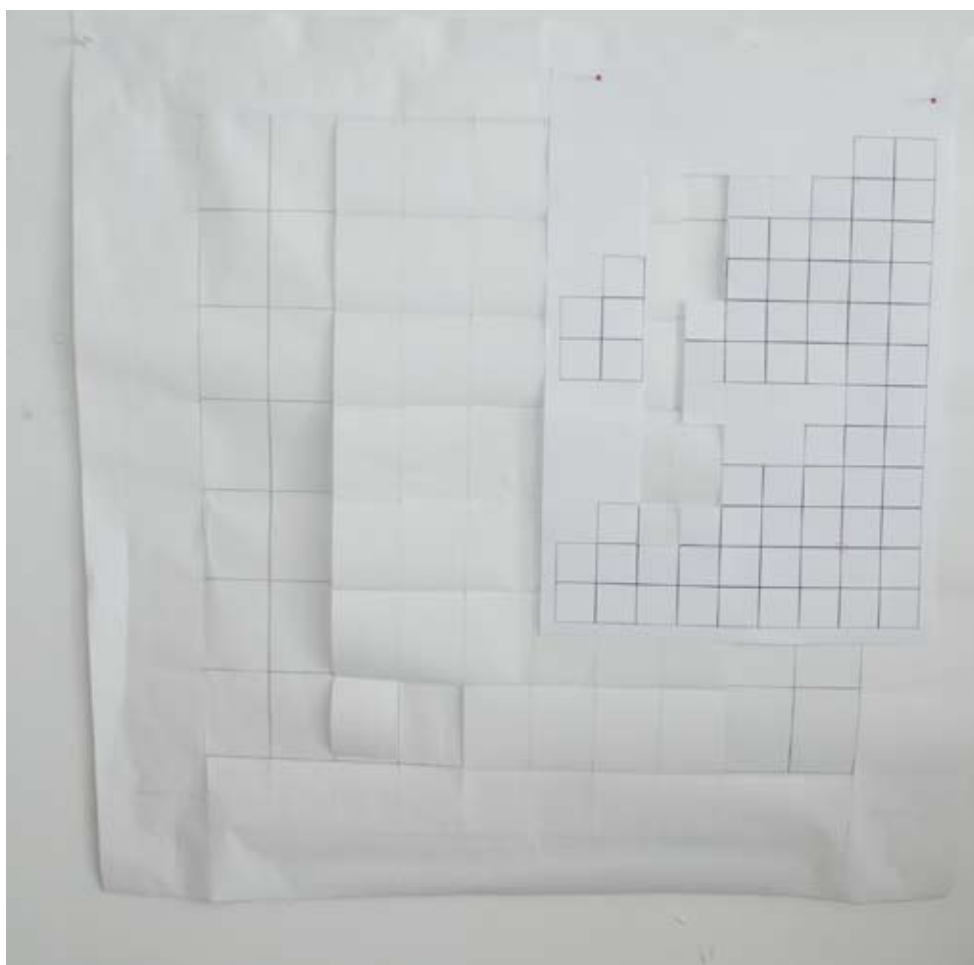

Skisser på spiralformer.

Utifrån det började jag skissa på det första mer konkreta verktyget. Jag tänkte mycket på mina rutiner, på min stundtals totala avsaknad på rutiner och att jag har en vilja av att kartlägga hur jag lever för att lättare kunna ändra på det. Eftersom rutiner är något som återkommer med jämna mellanrum försökte jag först föreställa mig tiden som en cirkel och senare som en spiral. Med hjälp av en jämnt pulserande nedåtgående spiral visualiserade jag så småningom dygnets alla timmar på en hel vecka.

Jag fortsatte skissa digitalt och började tänka i lager. Jag skrev ut olika segment av spiralen på sju sidor halvtransparent papper, 24 timmar på varje papper. Jag lät dem överlappa varandra och hittade ett intressant sätt att synliggöra en hel veckas rutiner på. Jag tyckte speciellt mycket om sättet som de föregående dagarna blev mer och mer otydliga ju fler dagar som förflöt, eftersom det halvtransparenta pappret lades lager på lager.

Även om jag inte fortsatte jobba med den här idén tror jag att sättet att tänka på den förflutna tiden fanns kvar i mitt arbete. När jag senare utformade foldrarna hade jag tankar om att de skulle

Skiss på väggkalender.

sparas för att på något sätt dokumentera den tid som gått.

Jag fortsatte jobba med idén om att lägga flera lager ovanpå varandra. I idén med spiralerna tyckte jag att det saknades något så jag började perforera papper som jag lade i flera lager. Min tanke var att man skulle riva bort olika stora papperslappar allt eftersom tiden gick. Till exempel skulle man först riva bort ett stort ark för ett helt år, under den fanns tolv stycken mindre ark, en för varje månad. Under månaderna i sin tur skulle det finnas veckor och under dem små lappar, en för varje dag. Jag tyckte mycket om idén med att riva bort lappar för att på ett tydligt sätt visa tidens gång, men jag stötte på problem när jag skulle lösa hur man skulle använda och spara de lappar man rev bort. I det här skissarbetet utforskade jag min vilja av att använda mig av någonting som var taktilt i mitt arbete. Istället för perforeringen valde jag till slut att vika papprena till foldrarna i min slutgiltiga produkt.

Stopp

Vid det här tillfället kände jag att arbetet stagnerade totalt. Jag kände inte att jag arbetade tillräckligt hårt och jag tyckte det svårt att jobba med något så personligt. Jag blev besviken över arbetets effekt på min egen arbetsprocess. Jag upptäckte snart att jag hade en stark övertro på att jag i och med examensarbetet skulle lösa mina problem med min egen process. Jag tyckte inte heller att jag hade en tillräckligt komplex frågeställning från början och att grundmaterialet var antingen för tunt eller ointressant, så jag kämpade länge med att försöka göra arbetet mer komplext och lägga till fler element. Det resulterade bara i att jag blev ännu mer förvirrad. Jag kände också att jag hade helt och hållet låst mig fast vid att som slutresultat skulle jag ha en färdig produkt. Jag var tvungen att gå tillbaka och omvärdera min idé.

Nu var handledningstillfällena var till mycket stor hjälp. I samtalen med Pascal kände jag ofta att mina tankar luckrades upp och jag fick hjälp att formulera mina idéer. Under handledningen förändrades tankarna kring mitt arbete, de utvidgades till att innefatta mer än tid. Istället började jag tänka mer konceptuellt och sakta släppa taget om min besatthet i att vara så resultatinkriktad. Till en viss del kändes det som om jag förändrade mitt sätt tänka kreativt. Tidigare har jag tyckt att jag varit lite feg och velat ställa en produkt

i centrum av arbetet och att den gärna skulle kunna tala för sig själv. Nu tänkte jag istället att jag skulle våga låta grundidén ta en mer central plats och att en idé faktiskt kan utgöra kärnan i ett arbete.

Omstart

Jag hade upptäckt att jag inte kunde tänka mig ur min kris och började jobba i Indesign med att rada upp minuter och sekunder utan att ha ett tydligt mål i sikte. Här upptäckte jag att jag hade särskild användning av tidigare kurser där jag jobbat med Indesign. Det var svårt att jobba med en så stor mängd texturor som var sammanlänkade så jag var tvungen att utforska programmet och hittade olika sätt som gjorde det mer lättarbetat. Jag såg också ett värde i det näst intill maniska arbetet med att rada upp timmar, minuter och sekunder. Det gjorde att min kreativa skrivkramp luckrades upp och jag kom på att jag var tvungen att göra någonting för att kunna gå vidare och göra någonting annat. Tidigare hade jag tänkt tre steg framåt utan att ens ha påbörjat att arbeta med det första. Jag upptäckte att det var bra för mig att sitta och göra saker manuellt och inte till exempel försöka hitta ett datorprogram som gjorde det åt mig. Att jag själv hittade olika sätt att effektivisera mitt arbete gjorde att jag lärde känna min process bättre.

Jag gjorde också några tankeexperiment med att lösgöra målet med mitt arbete från arbetsprocessen. Jag tänkte att min arbetsprocess skulle vara oberoende från vad det var för material jag jobbade med. Mitt sätt att arbeta skulle lika gärna kunna gå att använda nästan oförändrat i något annat projekt. Jag hade en tanke om att formgivningsarbete gick ut på att man jobbade på ett enda sätt, att man ser sig själv som ett filter och man låter olika sorters material passera genom ens kreativa förmåga. På det sättet spelade det mindre roll vilket material jag hade att arbeta med.

Nu var jag tvungen att verkligen definiera vad det var jag jobbade med och jag insåg att jag behövde så snäva ramar som möjligt för att kunna arbeta på ett effektivt sätt.

RESULTAT OCH SLUTSATSER

Omvägarna

När jag ser tillbaka på min arbetsprocess ser jag omvägarna jag har tagit. Från början var jag väldigt inriktad på slutresultatet och hade tankar om att mitt arbete skulle vara så funktionellt som möjligt. Användandet av min blivande produkt tog överhanden och idén hamnade i skuggan.

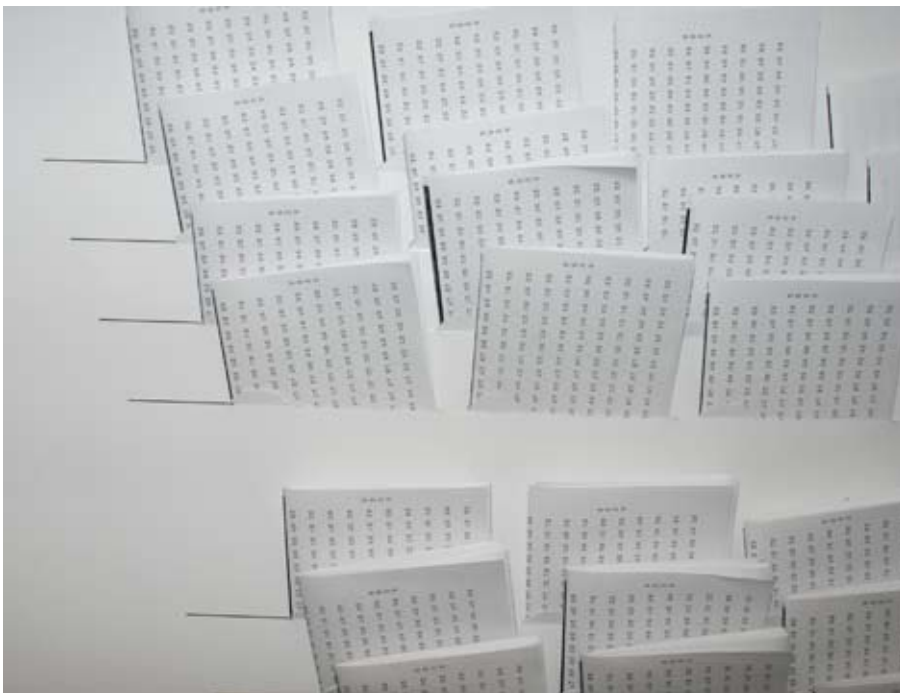
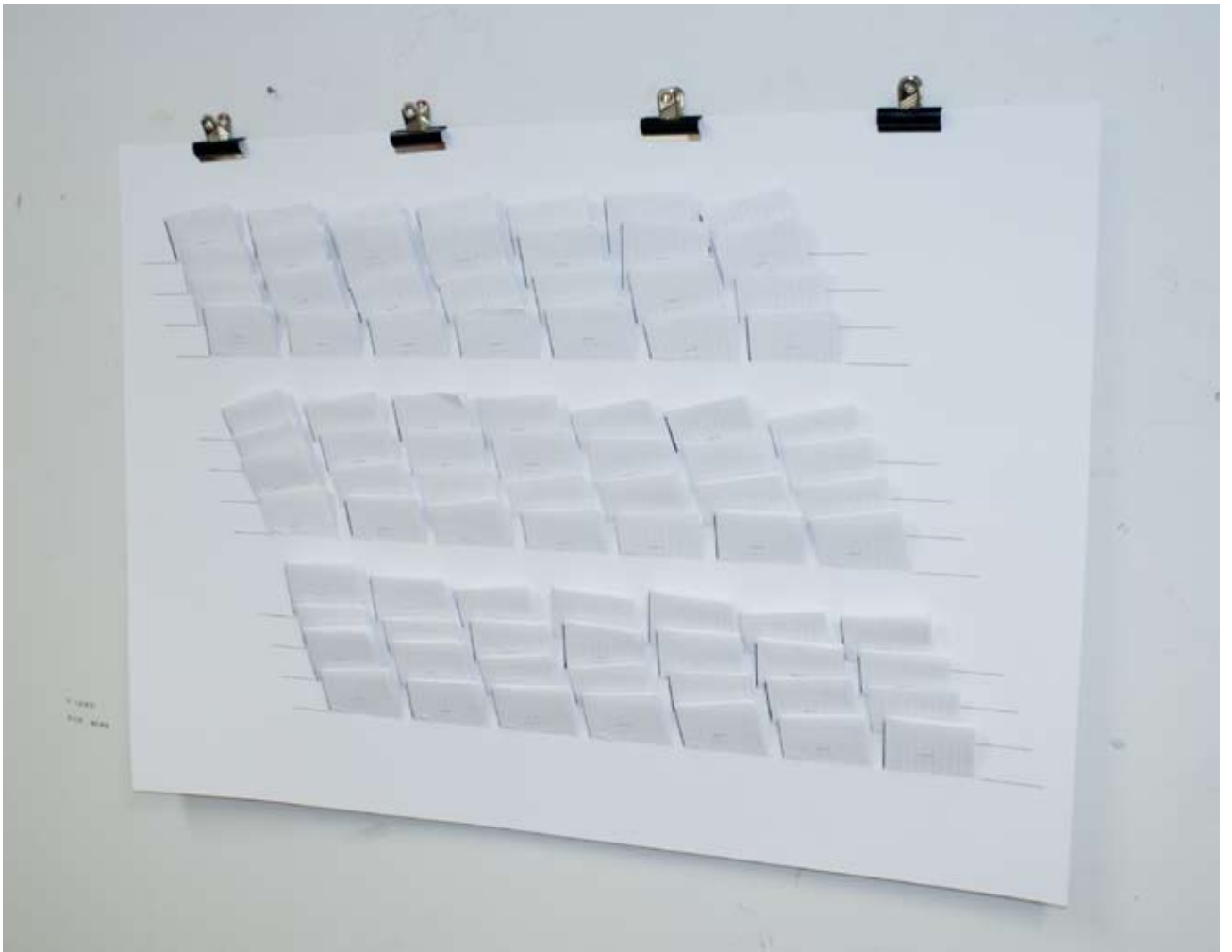
Efter att jag hade kört fast och senare kommit vidare med hjälp av handledningen vågade jag lita mer på idéerna i mitt arbete.

Resultat

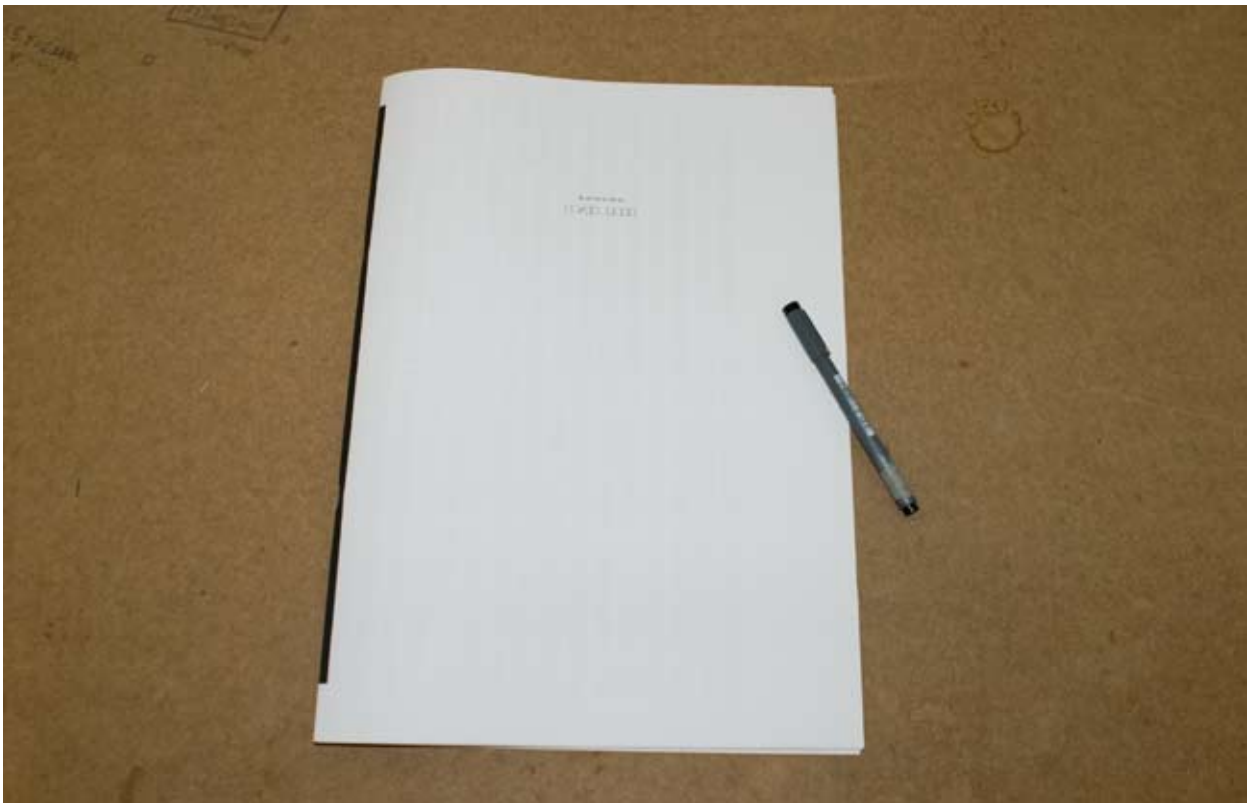
Även om projektet tog många omvägar så slutade det ändå på ett sätt där jag började. Det blev en i mina ögon väldigt konkret produkt och en lite mer abstrakt. När jag tog fram de två slutprodukterna jobbade jag efter tre ledord: planera, markera och dokumentera. Jag ville att de här verktygen i framtiden skulle kunna hjälpa mig att planera min tid för att på ett bättre strukturera upp det jag ska göra. Syftet var också att jag skulle använda det jag gjort för att markera min tid för att tydliggöra och visualisera mina rutiner för mig själv och se vad det är jag behöver ändra på. Slutligen ville jag att jag skulle kunna dokumentera tiden och vad jag gör av den, så att jag senare kan gå tillbaka och utvärdera vad jag gjort.

Jag gjorde en slags väggalmanacka som sträcker sig över ungefär tre månaders tid. I almanackan finns det skåror, i varje skåra finns en liten folder nedstoppad. På väggalmanackan har jag också lämnat utrymme för att kunna anteckna.

Tanken är att man varje dag ska ta med sig en folder och använda som anteckningsbok, almanacka eller dagbok. När dagen är över så sätter man tillbaka foldern och kan senare gå igenom sina anteckningar. Foldrarna består av papper i A4format som är vikt i åtta delar för att skapa ett behändigt format. Idén till det fick jag eftersom jag ofta viker papper på det sättet innan jag stoppar dem i fickan. När jag utformade foldrarna försökte jag göra det på ett vis så att man förstår hur man ska vika dem. Jag lade till några enkla grafiska element för att förstärka detta och också få dem mer likna anteckningsböcker.

Väggmanacka.

Tidning i tabloidformat.

Jag valde att arbeta i A4formatet eftersom jag ville att det skulle vara lättillgängligt, enkelt och att det skulle gå snabbt att skriva ut nytt material. Jag tänkte också att det skulle vara lätt för mig att skicka en pdf till andra för att skriva ut utan att jag behövde vara inblandad i själva utskrivandet.

I efterhand kunde jag se vissa brister i utformningen av slutprodukten. Jag hade koncentrerat mig mest på utformningen av foldrarna och inte sett till helheten. Jag tyckte att tre månader var en lagom överskådlig tidsperiod och den passade till formatet jag hade valt på väggalmanackan eftersom jag rättade mig efter formatet på foldrarna.

På ena sidan av pappret som foldern består av finns det utrymme att anteckna och på den andra finns alla dygnets minuter uppräddade. Om man har den sidan med minuterarna utåt så kan man bläddra igenom foldern och läsa alla minuterarna i följd som i en bok, från 00.00 till 23.59. Under tiden som jag jobbade med väggkalendern hade jag som grundtanke att det är inte förrän den används som den verkligen blir till.

Den lite mer abstrakta produkten blev en tidning i tabloidformat. Där gick jag ner ännu mer i detalj och listar ett helt dygns alla sekunder från 00.00.00 till 23.59.59. Jag är i nuläget osäker på användningsområdet och vet inte heller om det behöver finnas något. Men jag tyckte att det var en intressant idé att ha ett helt dygns sekunder samlat i formen av en dagstidning. Jag valde tabloidformatet också för att förstärka känslan av att tidningen ska vara någonting som man ska bruka och inte bara titta på.

Jag visste vilken storlek på siffrorna jag kunde använda för att den skulle vara så liten som möjligt men ändå läsbar. För att alla siffrorna inte skulle bli ett enda myller upptäckte jag att det var viktigt med en tydlig struktur på tidningens sidor. Jag började rada upp sekunderna i kolumner om sextio stycken och valde att placera femton kolumner på varje halvsida. Alltså visades en halvtimme på varje sida. Detta gjorde att varje uppslag i tidningen visade en hel timmes sekunder.

Kolumnerna var tydligt åtskilda av generösa mellanrum med rubriker centrerade högst upp på varje sida som visade tidsperioden på den aktuella sidan. I mitten av varje uppslag valde jag att lägga till ett svart rektangulärt fält för att dela upp timmen och öka tydligheten. På mittuppslaget valde jag att lägga till ett grafiskt element i form av en cirkel delad på mitten. På vänstra sidan är det en vit cirkel med svart bakgrund och på den högra en svart cirkel med

vit bakgrund. Detta gjorde jag för att på något sätt visualisera mitt på dygnet och skiftningarna från ljus till mörker.

Slutsatser och utvärdering

Den frågan som kom att bli viktigast under hela mitt arbete var om jag kunde förändra mitt sätt att arbeta med hjälp av grafisk formgivning och typografi. Under projektet förändrades frågeställningarna från att handla om utvecklandet av en tidsplaneringsprodukt till att handla mycket mer om ett utforskande av min egen arbetsprocess än vad jag hade kunnat tänka mig. Stundtals var jag rädd för att svaret på frågorna jag ställt mig själv skulle vara att jag inte räckte till och att jag inte skulle arbeta med något sådant här egentligen.

Genom att jag gick tillbaka och omvärderade mitt sätt att tänka och arbeta tycker jag att jag lyckades med att utveckla mina tidigare idéer. Även om de rent gestaltningsmässigt inte skiljer sig särskilt mycket från det jag gjort tidigare tycker jag att de har en annan tyngd och att delar av arbetet har ett för mig tydligare användningsområde.

Om jag har lyckats förmedla mina idéer genom mitt arbete tycker jag är svårt att säga i nuläget, men det blir nog lättare att utvärdera när det har gått en tid och fler har tagit del av det. Jag tycker att jag har lyckats med att skapa något som jag inte har sett någon annanstans. Det beror nog på att jag har jobbat i en tidsmässigt mindre skala än den som finns i andra, mer marknadsanpassade produkter.

Jag har börjat hitta användningsområden för mina produkter och jag tror att de kan hjälpa mig i mitt sätt att jobba. Men eftersom arbetet under våren har gjort att jag så smått har börjat tänka på ett annat sätt när jag arbetar känner jag att jag har haft stor nytta av att jobba med det jag gjort.

I ett längre tidsperspektiv kan jag se en mer utvecklad variant av den produkt jag har gjort. Jag är övertygad om att det finns fler som har liknande problem med sin arbetsprocess. De skulle troligtvis kunna använda sig av mitt tidsplaneringsverktyg för att motverka stress och få mer gjort.

Reflektion

En av de viktigaste sakerna som jag lärt mig är att jag nästan aldrig kan tänka mig ur de tillfällen då jag fastnat i ett arbete. Nu, mer än tidigare har jag upptäckt värdet i ett arbete som man först kan avfärda som obetydligt på grund av att jag inte kan se var det ska sluta. Det vet jag nu att jag kan upptäcka på vägen.

Jag insåg under examensarbetet att jag måste börja släppa mitt alltför resultatnriktade synsätt och även se ett egenvärde i processen. När jag insåg att jag var tvungen att ta ett steg tillbaka för att se det jag höll på med för stunden i ett större sammanhang kunde jag förstå vad det var jag höll på med.

Den absolut största förtjänsten med vårens arbete har varit att jag skaffat mig ett nytt slags tankeverktyg. Den här gången tog det sig uttryck i ett tidsplaneringssystem, men jag tror att mitt egentliga arbete har varit att jag har förfinat och lärt mig att bättre förstå mitt eget arbetssätt. Jag har lärt mig att se mitt arbete genom ett nytt slags filter. Det här filtret kommer jag att kunna använda för att se på både tidigare och kommande arbeten på ett nytt sätt. Tidigare visste jag att jag tyckte om att utgå från ett konkret material. Men nu har jag lärt mig att i det konkreta materialet hittar jag oftast en mer konceptuell idé som jag tidigare haft svårt att se och vågat lita på.

För mig har det tidigare varit svårt att förstå hur mycket man egentligen kan få ut av att skriva om det man gör. Det kan ha berott på upplägget i tidigare kurser där jag har känt att rapporten inte har haft en självklar roll. I slutet av examensarbetet har jag däremot har jag kunnat se rapporten som en annan dimension av arbetet där man kan reflektera över sin process och utveckla sina idéer.

Jag tycker också att jag har blivit bättre på att formulera mina idéer i tal och skrift, både för mig själv och för andra. Det är något som har jag verkligen har kämpat med.

Vidareutveckling

Under arbetets gång kunde jag tröttna på det minst sagt sparsmakade formspråket. Jag saknade ofta att arbeta med något mer än siffror och väldigt enkla grafiska element. I det första projektet som låg till grund för mitt examensarbete jobbade jag mer med färg, men jag valde bort det i det här projektet eftersom det skulle ha styrt användningsområdet för mycket.

Min plan är nu att använda det verktyg som jag har skapat. Fram till utställningen som vi ska ha i slutet av maj planerar jag nu att utforska användningsområdena för mitt examensarbete och sedan ställa ut resultatet. Det tror jag är mycket mer intressant än om jag hade ställt ut arbetet som det ser ut nu, jag har ju ändå haft som syfte från början att fylla mitt arbete med något slags material. Det här tycker jag också är ett ypperligt tillfälle att få arbeta på ett mer uttrycksfullt sätt.

Tidningen kommer jag att försöka få tryckt på tidningspapper. Det är inte tänkt att tidningen bara ska finnas i ett exemplar utan helst ska det ligga en hel trave så att man inte behandlar den som något exklusivt utan att man använder den till något.

KÄLLFÖRTECKNING

Aveni, Anthony. (2000) Empires of Time. Calendars, Clocks and Cultures. London: I.B Tauris & Co Ltd. ISBN 1 86064 602 6

Eriksen, Trond Berg. (2000) Tidens historia. Stockholm: Bokförlaget Atlantis AB. ISBN 91-7486-927-2

Hellmark, Christer. (2006) Typografisk handbok. Stockholm: Ordfront förlag. ISBN 91-7037-008-5

<http://www.smashingmagazine.com/2008/06/23/creative-calendar-designs/> (2010-03-01)

B I L A G A

Instruktioner för vik av folder.

1

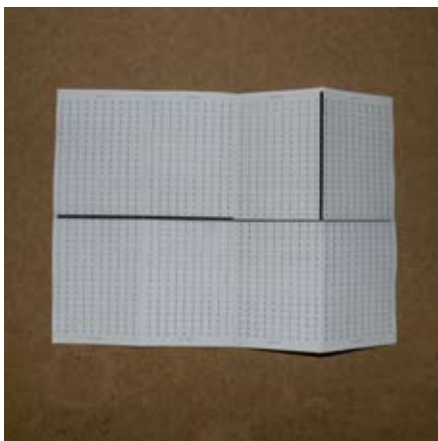
2

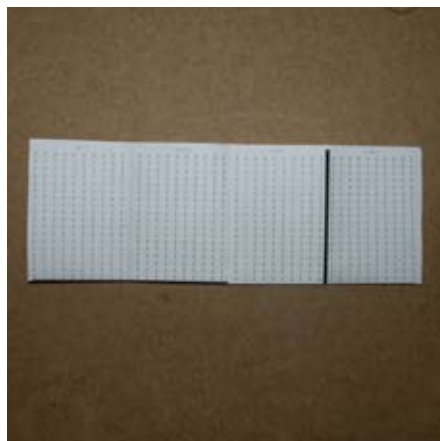
3

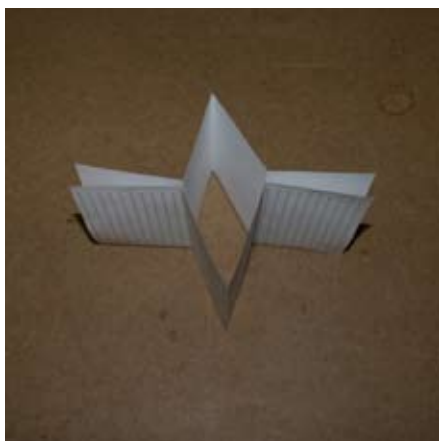
4

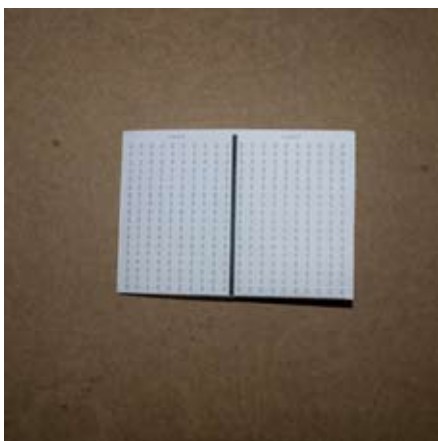
5

6

7

8

9

